

Edward Szafrowski

Posoborowe prawodawstwo kościelne : 73. Dekret Kongregacji dla Spraw Kultu Bożego promulgujący nowy porządek profesji zakonnej

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawno-historyczny 14/3-4, 265-266

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

73.

DEKRET KONGREGACJI DLA SPRAW KULTU BOŻEGO
PROMULGUJĄCY NOWY PORZĄDEK PROFESJI ZAKONNEJSACRA CONGREGATIO PRO CULTU DIVINO
D E C R E T U M

Prot. n. 100/70

(Ordo Professionis Religiosae, 5—6)

Professionis ritus, que religiosi, consilia evangelica amplectentes, Deo se devovent, instauratus est ad montem Constitutionis de sacra Liturgia. Vita Deo consecrata religionis vinculis, magno in honore semper fuit apud Ecclesias, quae professionem religiosam usque a primis saeculis sacris ritibus exornavit. Concilii Vaticani II Patres in Constitutione de sacra liturgia praeceperunt ut conficeretur ritus professionis religiosae et renovationis votorum, qui ad maiorem unitatem, sobrietatem dignitatemque conferret et ab iis qui professionem vel votorum renovationem intra Missam peragerent, salvo iure particulari, assumeretur (art. 80).

Cui praescriptum obsecutum, Consilium ad exsequendam Constitutionem de sacra liturgia hunc Ordinem professionis religiosae apparavit, quem Summus Pontifex Paulus VI Auctoritate Sua Apostolica approbavit, Rituali Romano inseruit evulgarique iussit. Quapropter haec Sacra Congregatio pro Cultu Divino, de speciali mandato eiusdem Summi Pontificis illum promulgat.

Conferentiae Episcopales, si casus fert per Commissiones Mixtas plurium Nationem eiusdem linguae, collatis consiliis cum Coetibus Superiorum, qui in singulis Nationibus religiosorum incepta ordinant atque componunt, curent ut huius ritus interpretationes populares diligenter fiant.

Obrzęd profesji, przez który podejmując rady ewangeliczne zakonnicy poświęcają się Bogu został odnowiony w myśl wskazań konstytucji o Liturgii. Życie poświęcone Bogu w zakonie zawsze było w wielkim poważaniu w kościele, który też już od pierwszych wieków wzbogacił profesję zakonną, świętymi obrzędami. Ojcowie Soboru Watykańskiego II zarządzili w konstytucji o Liturgii, że należy sporządzić obrzęd profesji zakonnej i odnowienia ślubów, który by przyczynił się do większej jednolitości, prostoty i dostojności, a który mają stosować ci, co podczas Mszy św. składają lub odnawiają śluby, z zachowaniem jednak prawa partykularnego (art. 80).

Spełniając to polecenie, Rada wykonawcza do Konstytucji o Liturgii przygotowała obecny Porządek profesji zakonnej. Ojciec św. Paweł VI zatwierdził go swoją powagą apostołską, włączył do Rytuału rzymskiego i nakazał opublikować. Z tej to racji Kongregacja dla Spraw Kultu Bożego, działając na mocy specjalnego zlecenia Papieża promulguje wspomniany Porządek.

Konferencje Biskupie krajowe lub gdy zachodzi potrzeba, Komisje Mieszane kilku krajów tego samego języka, zatroszczą się o to, by sporządzono dobre tłumaczenia na języki narodowe omawianego tu obrzędu. Porozumią się w tej sprawie z zebraniem przełożonych, odpowiedzialnych za upo-

Instituta religiosa autem, cum professionis ritus uniuscuiusque familiae religiosae naturam atque spiritum exprimere debeat, hunc Ordinem ita aptent ut indolem suam perspicue estendat et ad hanc Sacram Congregationem confirmandum quam primum mitant.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex aedibus Sacrae Congregationis pro Cultu Divino, die 2 februarii 1970, in festo Praesentationis Domini.

Benno Card. GUT
Praefectus

A. Bugnini
a Secretis

urządowanie i ułożenie poczynań zakonników w poszczególnych krajach.

Ponieważ zaś obrzęd każdej rodziny zakonnej powinien wyrażać jej naturę i ducha, dlatego instytucje zakonne mają w ten sposób przystosować niniejszy Porządek, aby jasno ukazywał ich charakter. Tak przystosowany Porządek prześlą jak najszybciej do Kongregacji dla Spraw Kultu Bożego, celem uzyskania zatwierdzenia.

Bez względu na jakiegokolwiek przeciwnie zarządzenia.

Dan w siedzibie Kongregacji dla Spraw Kultu Bożego, dnia 2 lutego 1970 r., w święto ofiarowania Pańskiego.

Benno Kard. GUT
Prefekt

A. Bugnini
Sekretarz

74.

UWAGI WSTĘPNE PRAENOTANDA (j. w., 7—10)

I. Natura i znaczenie profesji zakonnej **I. De professionis religiosae natura et vi**

1. Sacris religionis vinculis, multi fideles, a Deo vocati, Domini servitio hominumque bono consecrantur et Christum Iesum pressius sequi nituntur, evangelica observantes consilia.¹ Quo fit ut Baptismi gratia uberiores in eis aferat fructus.²

1. Liczni wierni, powoływani przez Boga, dzięki świętym więzom zakonnym poświęcają się na służbę Pańską i dla dobra ludzi, oraz starają się dokładniej naśladować Chrystusa przez wypełnienie rad ewangelicznych.¹ W ten sposób łaska chrztu św. przynosi w nich większe owoce.²

¹ Cf. Conc. Vat. II, Const. dogm. de Ecclesia „*Lumen gentium*”, n. 43; Decr. de accommodata renovatione vitae religiosae „*Perfecta caritatis*”, n. 1.

² Cf. Conc. Vat. II, Const. dogm. de Ecclesia „*Lumen gentium*”, n. 43.